

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.235 van 4 november 2002
in de zaak A. 128.882/XIV-12.429.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat LONDA SENGI,
 kantoor houdende te 1180 BRUSSEL,
 Stallestraat 105

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX , van Kongolese nationaliteit, op 4 november 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 29 oktober 2002 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van toegang met teruggrijping, aan de verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de beschikking van 4 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 november 2002 om 22.30u;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat LONDA SENGI, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij het verzoekschrift op 4 november 2002 om 20.29 u per fax heeft verzonden; dat zij geen origineel verzoekschrift ter zitting heeft neergelegd; dat de voorzitter-verslaggever in zijn verslag heeft gewezen op artikel 19, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op het gegeven dat aan deze bepaling moet zijn voldaan voor het sluiten van de debatten;

Overwegende dat artikel 19, tweede lid, van het voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 bepaalt dat alleen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partij haar vordering per fax kan verzenden, waarbij ze die fax uiterlijk op de terechtzitting met haar handtekening moet authenticiseren; dat verzoekende partij beweert het origineel van de vordering tot schorsing op hetzelfde tijdstip als het inleiden per fax van de vordering tot schorsing per post te hebben verstuurd naar de Raad van State; dat verzoekende partij verzuimt hiervan enig bewijs over te leggen niettegenstaande alle procedurestukken aan de Raad per aangetekend schrijven moeten worden verstuurd; dat de Raad bovendien in de onmogelijkheid verkeert verzoekers bewering na te gaan, rekening houdende met het feit dat de bestreden beslissing op 5 november 2002 om 10.05 u ten uitvoer wordt gelegd; dat verzoekende partij derhalve het risico heeft genomen dat het verzoekschrift de Raad bereikt nadat over de vordering is uitspraak gedaan en dat dienvolgens op het ogenblik van het sluiten van de debatten geen origineel verzoekschrift voorligt;

Overwegende dat de verzoekende partij het originele exemplaar van het faxbericht niet op de terechtzitting heeft ondertekend; dat derhalve bij de Raad van State op het ogenblik van het sluiten van de debatten geen authentiek verzoekschrift is ingediend, zodat de zaak van de rol wordt geschrapt,

Overwegende dat verzoekende partij bovendien het rechtens vereiste zegelrecht niet op het origineel van haar vordering tot schorsing heeft aangebracht; dat verzoekende partij ten laatste ter terechtzitting op het origineel van haar vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het rechtens vereiste zegelrecht dient te kwijten overeenkomstig artikel 32 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat verzoeksters raadsman nagelaten heeft ter terechtzitting de rechtens vereiste zegels aan te

brenge; dat zij betoogt dat dit is aangebracht op een origineel dat zij op het ogenblik van het indienen van de vordering tot schorsing via de post heeft verstuurd naar de Raad; dat zij verzuimt enig begin van bewijs over te leggen van deze bewering niettegenstaande alle procedurestukken aan de Raad per aangetekend schrijven moeten worden verstuurd; dat uiteraard de kopie van een fiscale zegel op het aan de Raad van State per fax toegestuurde verzoekschrift tot schorsing niet het bewijs vormt dat uiterlijk ter terechtzitting het vastgestelde recht is betaald door het aanbrengen van plakzegels op het origineel van de vordering tot schorsing, zoals is voorgeschreven door artikel 32, 3/ van voornoemd koninklijk besluit; dat er evenmin sprake kan zijn van overmacht, al was het maar omdat de verzoekende partij reeds sinds 29 oktober 2002 kennis had van de thans bestreden beslissing en ter terechtzitting niet uiteenzet waarom ze niet kon voldoen aan het bepaalde in voornoemd artikel 32; dat derhalve het rechtens vastgestelde zegelrecht niet werd betaald op de wijze bij artikel 32 van het voormeld koninklijk besluit bepaald; dat de vordering om die reden dan ook van de rol dient te worden geschrapt;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt van de rol geschrapt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad.
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

G. DEBERSAQUES.